

30 آگست 2017

داکتر سید عبدالله کاظم

یک دیالوگ دلچسپ بین دو هموطن: یکی در کابل و دیگر در کالیفورنیا!

دو روز قبل (28 آگست) مقاله تحت عنوان "استراتژی جدید امریکا و مخالفت گروه ها در داخل افغانستان" نوشتم که در این پورتال وزین اقبال نشر یافت. فردای آن (29 آگست) در صفحه نظر یابی ها با امتنان از برادر محترم جناب صالح محمد تبصره در زمینه صورت گرفت که در توضیح آن فوراً در همان روز پرداختم و از ایشان پرسیدم که آیا بی ثباتی افغانستان به نفع امریکا است یا ثبات در افغانستان؟ خوشحالم که جناب شان امروز جواب سؤال مرا با طرح یک تعداد سؤالهای ضمنی که کمتر به سؤال مورد بحث ما ارتباط داشت، در یک فضای بسیار صمیمانه ارائه فرمودند که امروز عرایض و نظر خود را در مورد پرسش های جناب شان در همان صفحه تقدیم کردم.

دلیل اینکه این دیالوگ را در این صفحه به نشر می سپارم، دو نکته است: یکی اینکه موضوع یکی از مسایل مهم و مورد بحث همیشگی بعضی از هموطنان عزیز است و نظریات در زمینه متفاوت میباشد، دیگر اینکه دیالوگ در فضای بسیار دوستانه و محترمانه صورت گرفته که امید میکنم پیشبرد همچو مناظره ها (ولو با تفاوت نظر) بتواند ما را در راه رسیدن بیک تفاهم و تبادل نظر به شیوه ای لازم به درک واقعیت ها قرین سازد و برای ما آموزنده باشد. از برادر محترم جناب صالح محمد بدینوسیله قلباً ابراز امتنان میکنم.

اینک متن تبادل نظر خویش را بالترتیب تاریخ از ستون نظریاتی اقتباس نموده و خدمت خوانندگان عزیز تقدیم میدارم:

صالح محمد، مورخ 29 آگست 2017

استاد بزرگوار محترم کاظم سلام!

مقالات و نوشته های شما که همواره در بر گیرنده مسایلیست که در تنویر اذهان هموطنان دران سعی بعمل آمده و هر هموطن آنرا شاید و باید بخواند تا در عرصه سیاست خوب و بد را از هم تمیز دهد.

در نوشته منتشره 28 آگست سال جاری [مقصد همان مقاله فوق الذکر اینجانب میباشد ت کاظم] نوشته اند که: (.....ولی در یک مورد که بسیار مهم است، اغماض کرده و آن هم موضوع نقش قدرتهای موازی به حکومت که یکی از مشکلات جاری در ایجاد بی نظمی و خود سربها در داخل نظام میباشد و عناصر دیگر از این حالت سخت بهره برداری میکنند. امید است در این مورد توجه جدی مبذول گردد و گوش کسانی که با براه انداختن داعیه های قدرت، میخواهند در داخل حکومت، حکومت دیگر را ایجاد کنند، رسیدگی جدی به عمل آید.)

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

اما طوری که تاریخ استعمار نشان میدهد، هیچ استعمارگری نخواستہ تا گروه های را منزوی کند که در آسیاب استعمار آب میریزند. آیا آنده کسانی که تا روزی قبل از هجوم امریکا، در مغاره ها به سر میبردند و پول نان شب و روز خود را نداشتند، اما امروز میلیونر ها اند، این جانیان همه به واسطه همین استعمار امریکا درین خاک بی سرپرست رشد و نمو کردند. همین آله های دست استعمار اند که در کشت و قاجاق مواد مخدر، در چور و چپاول معادن و در ایجاد بیثباتی و همه آشوبگری ها دست دارند و اما چنین نیست که امریکا این را نمیداند بلکه امریکا در خود در ایجاد این چنین حلقات دست دارد و بدون این حلقات خبیثه موجودیت استعمار ناممکن خواهد شد. امریکا مدعی است که موجودیت خود را در افغانستان تا زمانی محفوظ خواهد داشت تا حکومت مرکزی را تقویت بخشد و گروه های تروریستی را از بین ببرد و آیا نمیداند که حلقات داخلی بدتر از همه مخالفین مسلح دولت مرکزی است؟

من، که حتی خود را شامل صنف اول مدرسه سیاست نمیدانم و اما اینرا به خوبی میدانم که احزاب سیاسی مطرح در کشور، همه بر ضد منافع ملی در حرکتند، همه پشتیبانی انتخابات جهان را باخود دارند و آیا امریکا اینرا نمیداند؟ بلکه امریکا خود در مطرح ساختن بی کفایت ترین و خاین ترین اشخاص به صفت شخصیت ها و احزاب سیاسی نقش فعالش را ایفا نموده است و از همین طریق موجودیتش را حفظ کرده است.

احزاب سیاسی و به خصوص بارزتر از همه، جمعیت اسلامی و شورای نظر از آغاز تولدش تا اکنون حتی بدتر و مخربتر از پاکستان در تخریب وطن دست داشته است.

خلاصه کلام اینکه، من هیچگاهی باور ندارم که امریکا پاکستان را از دست دهد، اشخاص دست پرورده اشرا در افغانستان از دست دهد، فقط جهت اغفال جهان و به خصوص ملت زجر دیده افغان با بیانان ضد پاکستانی اش، موجودیتش را تامین میکند.

مساله کوچکی را به شکل واضح برایتان بگویم که چشم دید خود ماست، یک شخصی بنام ادريس همواره در پی آر تی ولایت غزنی دیده شده که این مساله از هیچکسی پنهان نیست، و با قوای امریکایی از نزدیک میشناسد و اما در صف طالبان قرار دارد، صد ها طالب کشته شد و اما وی تا حال زنده است و هیچ آسیبی به وی نمیرسد. چند روز قبل توسط طیاره جنگی بدون پیلوت در یک منطقه بمباردمان صورت گرفت که از گروپ همی شخص نامبرده اضافه از ده نفر کشته شد و اما وی هنوز هم زنده است. این چه پیام را برای شما میرساند؟

امریکا هیچگاهی طرفدار یک افغانستان دارای ثبات و حکومت مرکزی قوی نیست، در غیر آن قاجاق مواد مخدر به این پیمانہ ناممکن خواهد شد، قاجاق معادن، فروش اسلحه و مواد جنگی، چون اینهمه بستگی مستقیم با جنگ دارد. جنگ افغانستان، خیر پاکستان و امریکا را با خود دارد و باید به طول انجامد.

سید عبدالله کاظم، مورخ 29 اگست 2017

برادر گرامی جناب صالح محمد پس از سلام!

اینکه امریکا در همان آغاز دچار اشتباه بزرگ شد و از مارها، اژدها ساخت که امروز خودش را

د پانو شمیره: له 2 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاره ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ

تهدید میکند، جای شک نیست. اگر کسانی امروز به این اشتباه امریکا انگشت اعتراض میگذارند، من همان روزهای اول یعنی ماه اکتوبر 2001 این موضوع را نوشتم و در یک مجلس کلان افغانی در لاس انجلس که برای ارزیابی حمله امریکا به افغانستان و سقوط رژیم طالبان دائر شده بود، در باره اینکه آنها دوباره قوای اتحاد شمال را تقویه نمودند و نیز بعداً در ترکیب کنفرانس بن انتقاد کردم. علاوهً اشتباه امریکا در آنوقت با بقدرت رسانیدن شخص بی کفایت و فاقد تجربه یعنی حامد کرزی یکی دیگر از انتقاد هایم بود.

بهرحال به ادعای جناب شما و بعضی دیگر که امریکا برای بقای خود در افغانستان میکوشد افغانستان را بی ثبات سازد یا بی ثبات نگهدارد. سؤال من اینست که امریکا از بی ثباتی افغانستان چه نفع می برد؟ آیا افغانستان با ثبات و امن به نفع امریکا است یا برعکس؟ درحالیکه خودم به این نظر هستم که افغانستان با ثبات بیشتر به نفع امریکا است و تمام تلاش آن کشور، اعم از اعزام قواء و قبول تلفات سنگین عساکر خود تا کمک های اقتصادی و حمایت های سیاسی در همین نکته متمرکز است. لذا از جناب شما خواهش میکنم که به سؤال من جواب لازم ارائه بفرمائید که منطقاً موجب قناعت باشد، نه از روی احساسات به اینطرف و آنطرف. تشکر از شما

صالح محمد، مورخ 30 اگست 2017

استاد بزرگوار کاظم صاحب سلام و احترام خدمت شما بزرگوار!

از جواب نگاشته شده تان یکجهان تشکر، چون با وجود مصروفیت های تان جواب ارایه داشتید. قسمی که من در نوشته ام خدمت شما و هموطنان گرامی ام عرض داشتم که من حتی شامل صنف اول مدرسه سیاست هم نشده ام و اما از اساتید مانند شما آموخته ام. شاید جوابم در مقابل سوال شما باز هم به سوالی دیگری تبدیل شود و آن اینکه:

نخست باید گفت که من زمانی صحبت میکنم کوشش میکنم که احساسات را کنار گذارم با وجود آنکه آنکه نهایت مشکل است، خصوصاً برای من، چون من با وجود داشتن ضمیر آگاه و دوستی و محبت زیاد و بی نهایت با خاکم که مرا گاه گاه تا سرحد جنون میرساند.

چیزی که بدیهیست و کوچکترین جای شک دران نیست، آن اینست که امریکا به خاطر دوست داشتن من و خاک من درینجا نیامده است. امریکایی ها و سایر کشور ها مانند دو همسایه ای دارای نیات پلیدی که دارند ایران و پاکستان کثیف، فقط به خاطر منافع جیب خود شان به اینجا آمده اند.

قسمی که گفتم جوابات من شاید سوالاتی باشد مانند:

1 - قاچاق تریاک یکی از معضلات نهایت بزرگیست که خاک و ملت مرا و جهان را به ستوه آورده، اگر تقاضایی وجود نداشته باشد آیا عرضه ای وجود خواهد داشت، و آیا دهقان من به کشت آن خواهد پرداخت؟

2 - آیا دست اندرکاران قاچاق و فروش مواد مخدر فقط افغانان و یا پاکستانی ها و ایرانی ها اند و سودی به مافیای جهانی ندارد و آیا بزرگان و وکیلان پارلمان و وزرا و رئیسای دولت های بزرگ جهان دران سهم نیستند؟

د پانو شمیره: له 3 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

3 - آیا فروش اسلحه و مواد جنگی یکی از پروژه های بزرگ کشور های بزرگ جهانی نیست؟
4 - آیا در حالت جنگ و اختناق چور و چپاول معادن دست ناخورده خاکم، برای امریکا و سایر کشور های منطقه، ارزانتر از آن نیست که در حالت آرام و مسئون صورت میگیرد؟
5 - آیا امریکا توانایی آنرا ندارد که احزاب زیر نام جهادی را خلع سلاح نماید و ملت را از شر آنها نجات دهد؟

6 - من بار دیگر به شما میگویم که قسم به ذات خداوند که طالبانی وجود دارد که در صف طالب کار میکنند و اما با مقامات امریکایی تماس نزدیک دارند. در ولسوالی خود من شخصی بنام ادريس که بار ها در پی آرتی ولایت غزنی دیده شده و اما در صف طالبان میجنگد و یگانه دشمن بزرگ اردوی ملی و پولیس است، این به چه معنیست.

7 - بار ها مهمات نظامی یا توسط وسایط نقلیه و یا از طریق هوا در منطقه طالبان به طالبان سپرده شده و در جواب گفته شده که این یک اشتباه بیش نبوده، این به چه معنیست؟

8 - آیا اف بی آی و سی آی ای نمیدانند که طالبان در کجای کویته و پشاور و کراچی به سر میبرند، و آیا ضرورت است که من آدرس ایشان را به ادارات جاسوسی امریکا نشان دهم، در حالی که هر متر مربع پاکستان برای امریکا واضح تر از آنست که بالای میز ترامپ چه چیز گذاشته شده است.

خوب، مانند این سوالات و پرسشها سد ها و هزار ها پرسش دیگر میتواند صورت گیرد که خود اینرا واضح میسازد که امریکا خود در ادامه جنگ دست دارد.

آیا این امریکا نبود که حکومتی را ساخت دارای دو سر، با وجود آنکه شاگرد صنف دوازدهم به خوبی میداند که چنین حکومتی هیچگاهی نمیتواند پاسخگو باشد، در حالی که جناح مقابل که از حزب جمعیت ناسلامی است حتی سواد کافی ندارد و نه کوچکترین احساس مردمی در وی دیده میشود و اگر توان آنرا داشته باشد که ملت را با همه داشته هایش بفروشد، به خدا قسم دریغ نخواهد کرد. آیا امریکا اینرا نمیدانست؟ آیا چنین حماقت را نادانسته در صحنه عمل به جا گذاشتند؟

تضعیف ملت ها و تضعیف حکومت ها، منافع استعمار را در بر دارد، در غیر آن چگونه ممکن است که امریکا میتواند روسیه را عملا تهدید کند و اما آیا پاکستان و ایران نسبت به روسیه قویتر است؟ من همین حالا به شما میگویم که امریکا هیچگاهی تهدید هایش را در مقابل پاکستان از روی کاغذ به صحنه عمل انتقال نخواهد داد، امریکا هیچگاهی نمیخواهد دوستی را از دست دهد که منافع امریکا را در منطقه تامین نموده است، این تهدید ها فقط در عقب تریبیون ها مانند آنست که ما و شما اولاد های مانرا میترسانیم و تهدید میکنیم. با عرض ادب

سید عبدالله کاظم، مورخ 30 اگست 2017

برادر عزیز و گرامی جناب صالح محمد بعد از تقدیم سلام و احترام!

اگرچه پرسش من از شما این بود که آیا افغانستان با ثبات به نفع امریکا است یا افغانستان بی ثبات، اما جناب شما جواب این سؤال مرا با چندین سؤال دیگر که هر کدام آن یک موضوع

د پانو شمیره: له 4 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاره ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

جداگانه است، گویا جواب گفته آید. با آنکه سؤالیهای شما با اصل موضوع مورد بحث ما ارتباط مستقیم ندارد، اما مختصر عرض میکنم:

1 - واضح است که امریکا به گل روی افغانها به افغانستان نیامده که جوانان خود را قربان کند و میلیاردها دالر خود را مصرف نماید، بلکه امریکا به حیث یک قدرت بزرگ جهان در چارچوب منافع جهانی خود به افغانستان آمده است تا افغانستان را از لانه تروریست ها پاک کند و خود را از تکرار حادثه نظیر 11/9 نجات دهد.

2 - تلاش برای کنترل جانب تقاضا به مواد مخدر تا حدی ممکن در جهان در جریان است، ولی بی تفاوت بودن در مورد کنترل عرضه میتواند کنترل تقاضا به مواد مخدر را کاملاً بی اثر سازد.

3 - مافیای مواد مخدر آنقدر قوی و در دنیا صاحب قدرت و شبکه های وسیع است که متأسفانه امروز دولت های قوی در برابر آن عاجز آمده است، چون آنها در داخل دولتها به نحوی رخنه کرده اند. اینکه رؤسای دولتهای بزرگ در آن دست خواهند داشت، یک ادعا است که اکنون به ثبوت نرسیده است، ولی اینکه شبکه های مافیایی آن در داخل پارلمانها و یا دستگاه های حساس دولتها شریک معاملات باشند، ممکن است، بخصوص در کشورهای که با تولید و ترانزیت این مواد نقش دارند.

4 - برای امریکا دسترسی به معادن افغانستان کار دشوار است، چون افغانستان یک کشور محاط به خشکه است و انتقال مواد معدنی به امریکا با موجودیت چنین شرایط غیراقتصادی میباشد. حتی امریکا برای انتقال مواد سوخت و انتقال سلاح خود به افغانستان دچار مشکل است و باید آنرا با شرایط دشوار از پاکستان یا ممالک آسیای میانه انتقال دهد.

5 - یکی از انتقادهای اینجانب بر عملیه خلع سلاح جناح های جهادی است که متأسفانه پروگرام "دی دی آر" که از جانب حکومت جاپان پیش برده میشد، ناکام گردید، چون در داخل کشور فساد زیاد وجود دارد و علاوه آنها سلاح های کهنه را تسلیم دادند و اما سلاح جدید را با استفاده از فساد و همکاری همین جناح ها در "مثلت نامقدس" که یک ضلع آنرا همین جنگ سالارها تشکیل میدهد، بدست آوردند و برخی دیگر سلاح های دست داشته را برای روز مبادا زیر زمین پنهان کردند.

6 - اینکه گفته میشود: بار ها سلاح به مخالفین از طریق هوا پرتاب شده است، حقیقت آن تا هنوز واضح نیست که اینکار توسط کدام قدرت صورت میگیرد، ولی معلوم میشود که کشورهای همسایه در آن بیشتر دست خواهند داشت و نیز ممکن است اینکار توسط مافیای مواد مخدر که سخت در تلاش بی ثباتی افغانستان است، صورت گیرد. متأسفانه افغانستان هنوز قادر به کنترل فضائی خود نشده است تا تشخیص کند که کدام طیاره یا هلیکوپتر داخل حریم فضائی کشور گردید است.

7 - متأسفانه در ظرف چهار دهه اخیر خصلت ما افغانها چنان تغییر کرده است که منافع شخصی و گروپی جای منافع ملی را گرفته و امروز هر کدام دنبال پول و مقام روان بوده و هیچ معیار دیگر را در نظر ندارند. لذا کیش "روز ملنگ و شب پلنگ" روز بروز بین ما مردم بیشتر رونق یافته است. جای مردانگی و شهامت افغان را امروز معامله گری گرفته است.

8 - شاید برای امریکا بعضی آدرس ها در کوئته یا پشاور معلوم باشد، و اما اقدام مسلحانه در

اینکار بدون اطلاع قبلی با حکومت پاکستان و موافقه آنها از نظر سیاسی و حقوقی مشکلات دارد. ما بارها شاهد آن بوده ایم که امریکا با طیاره های بی پیلوت به اینکار اقدام کرد و تعدادی را نیز از بین بردند، اما طرف مقابل هم راه گریز و فرار دارد.

9 - موضوع فروش اسلحه یک منفعت بزرگ برای همه کشورهای تولید کننده اسلحه است و اما امریکا در افغانستان از این ناحیه نه تنها منفعت ندارد، بلکه بار گران مالی جنگ و تقویه اردوی افغانستان را نیز بدوش گرفته است.

10 - امریکا نخست در انتخابات ریاست جمهوری افغانستان خود را بسیار زیدخل نساخت، اما وقتی دید که انتخابات به بن بست رسید و خطر برخوردهای مسلحانه به وجود آمد، ناگزیر راهی را جستجو کرد که به روی آتش آب بپاشد و فورمول حکومت "دوسره" را مطرح ساخت.

11 - اینکه استراتژی جدید امریکا مبنی بر وارد کردن فشار بر پاکستان در عمل نتیجه نخواهد داد، شاید، ولی اینقدر باید گفت که فشار آوردن با این شدت کلام هم بی تأثیر نخواهد بود، چنانچه همین حالا پاکستان از اعلام این استراتژی سخت تکان خورده است.

دیده شود در آینده چه تحولی رخ خواهد داد. به گفته شما از "گپ گپ میخزد"؛ اشارات مختصر من در رابطه با تذکرات شما نیز از همین نوع سخن ها بود، ولی جواب سؤال خود را از ورای توضیحات شما تا هنوز نگرفته ام. با احترام

د پانو شمیره: له 6 تر 6

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاره ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ